

"כוחות מיוחדים" בצבא ארה"ב

סא"ל א. בר-ציון

דרך החתרנות, על כל צורותיה — אשר שתי דרכי ההרתעה הראשונות אין בהן כדי להרתיע את ה"מזרח" מלהשתמש בה. ניתוח דרכי התפשטותו של ה"מזרח", מאז מלחמת העולם השני ועד היום, מגלה כי זהו שדה-קרב בו נחל את נצחונותיו הגדול לים ביותר, (סין, הודו-סין, קובה) — ובמידה מסוימת אפילו ארצות-הדמוקרטיה-העממית באירופה).

חוסר היכולת להפעיל את שני האמצעים הראשונים כנגד החתרנות אילץ את האמריקאים לחפש מכשיר נוסף, שיאפשר להם להאבק גם במרחב זה ויחסום את הפרצה הרחבה בחור-מה המוקמת על ידם לבלימת התפשטות טריטוריאלית נוספת של אזורי-שליטה קומוניסטיים.

מהנסיון שצברו האמריקאים בשנים האחרונות עמדו הם על כך שיש לחתרנות שיטה וטכניקה פחות או יותר קבועות:

- ערעור אמונו של העם בשלטון;
 - עידוד העם ליצירת תנועת התנגדות לשלטון;
 - השתלטות על תנועת-ההתנגדות;
 - פתיחה במלחמת גרילה;
 - התגברות על המשטר — והקמת משטר-מהפכני;
 - חיסול היריבים הפוליטיים — והשלטת משטר קומוניסטי.
- לא בכל מקרה חייב התהליך להתבצע במלואו. לעתים אין צורך לערער את האמון במשטר, שכן ממילא אין האימון קיים. לעתים, שלב מלחמת-הגרילה מיותר מאחר והמשטר מוחלף בדרך של הפיכה שקטה. יש וההשתלטות הקומוניסטית מבוצעת תוך כדי המאבק הכללי במשטר הקיים; ויש שהיא מתרחשת רק לאחר סיומו של מאבק זה.
- ניתוח הבעיה הוכיח לאמריקאים שאין מכשיר אחד אשר יוכל לשמש תשובה לשיטת החתרנות; וכשם ששיטה זו עצמה מחייבת ניצולם והפעלתם של מכשירים רבים, כן גם ההתמודדות עמה תחייב הפעלתו של יותר ממכשיר אחד. ברשימה זו לא נעמוד על המכשירים האזרחיים שהוקמו לצור

בשתי הרשימות הקודמות נותחה השפעתה של מדיניות הבטחון האמריקאית החדשה על שידוד-ארגון של הרמה המטכ"לית ("מערך-כות" קנ"ג עמ' 3) ושל הרמה העוצבתית ("מערכות" קנ"ד עמ' 15) בזרוע-היבשה האמריקאית. ברשימה זו נעסוק בגוף נוסף, שאף הוא עבר התארגנות מחדש כתוצאה ממדיניות חדשה זו.

כזכור גורסת מדיניות-הבטחון החדשה שאין ביכולתה של העצמה הגרעינית, כשלעצמה, להוות כוח מרתיע כולל, המסור-גל למנוע את התפשטות יריביה של ארה"ב — ההשפעה הסוביטית והמשטר הקומוניסטי על כל צורותיו. יתר-על-כן, המגבלות הקיימות לגבי הפעלת נשק כזה הן כאלו, שיותר משהוא מהווה גורם מרתיע, מופיע הוא עצמו כגורם המשפיע בראש וראשונה לאיתור הסכסוך לגבולות המרחב הגיאוגרפי והמדיני בו הוא מתרחש; ולאחר מכן, בתחומם של גבולות אלה, יותן למעשה לגורמי-הסכסוך חופש-פעולה מלא. מכאן, ששיטת ההרתעה הגרעינית מאפשרת ל"מזרח" לרכז מדי-פעם מאמץ לאיזור מסוים, להשתלט עליו השתלטות הדרגתית — ואח"כ לעבור לאיזור נוסף; וכל זה בשיטה שלא תתן ל"מערב" שום עילה להפעלת הזרוע הגרעינית. ראייה כזו של מצב-הדברים היא שהולידה את הנוסחה החדשה במדיניות-הבטחון האמריקאית.

לפי ניסוח חדש זה, על ארה"ב להקים מערכת הרתעה כזו שתהא מסוגלת להתמודד עם כל אחת מצורות-ההתפשטות של ה"מזרח". הנשק הגרעיני — שנושאו העיקריים הם הצי וחיל-האוויר — יש בו כדי להרתיע את ה"מזרח" משימוש בעצמה הגרעינית המצויה בידיו. כוחות-יבשה סדירים, המוחזקים בכוננות מתאימה — יש בהם כדי להרתיע את היריב מהתערבות מזוינת גלויה, או ממעשים שיביאו להפעלת כוחות אלה (הרתעה משני סוגים אלה נתממשה הן בסכסוך ברלין והן בסכסוך קובה). אך קיימת דרך התפשטות שלישית —